

Hypotéza sociálního mozku byla původně navržena jako vysvětlení mimořádných kognitivních schopností primátů, byla však postupem času rozšířena i na další taxony. Obecně tato hypotéza tvrdí, že socialita je jedním ze zásadních selekčních tlaků vedoucích v evoluci ke zvětšování mozku a inteligence. Neexistuje však v jednotné podobě a bylo navrženo několik různých mechanismů, kterými by socialita mohla takto působit. K testování hypotézy je zapotřebí použít vhodné vyjádření sociální komplexity a velikosti mozku, jakožto zástupné veličiny pro kognitivní schopnosti, přičemž volba a co nejpřesnější zjištění obou těchto údajů se pojí s jistými úskalími. Situaci dále komplikuje skutečnost, že celá řada faktorů, jež by se mohly na encefalizaci potenciálně podílet, nebo ji naopak omezovat, spolu vzájemně vysoce koreluje. Tato bakalářská práce shrnuje přístupy ke zkoumání dané problematiky a podává přehled dosud získaných poznatků, které jsou pro tuto hypotézu relevantní. Hypotéza sociálního mozku byla různými způsoby zkoumána u primátů, šelem, kopytníků, kytovců, hmyzožravců, letounů, ptáků, ryb (cichlid) a hmyzu. U většiny těchto skupin se objevují výsledky, které si navzájem odporují, proto rozhodně nelze prohlásit tuto otázku za uzavřenou a je na místě další výzkum, který by vliv sociality na evoluci mozku lépe objasnil.